

Nr 20.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1927 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion angående vissa musiksergeanters pensionsförmåner.

I en inom andra kammaren av herr *Lovén* väckt, till bankoutskottet hänvisad motion nr 64 har hemställts, »att riksdagen ville medgiva, att de musiksergeanter, som avgått ur tjänst med ålderspension efter det 1914 års härordning trädde i kraft, erhålla pension, fyllnadspension, pensionsförbättring och dyrtidstillägg i likhet med musikfanjunkare».

Beträffande motiveringen för detta yrkande tillåter sig utskottet att hänvisa till motionen med därvid fogad bilaga.

På sätt i motionen erinrats, var frågan om beredande åt musiksergeanter av bättre ställning i pensionshänseende föremål för prövning av 1923 års riksdag i anledning av ett då motionsvis framställt förslag. Berörda förslag gick ut på, att musiksergeant skulle mot erläggande av högre pensionsavgifter berättigas att vid avgång ur tjänst erhålla pensionsförmåner till samma belopp, som tillkomme musikfanjunkare. Efter att i ärendet hava inhämtat utlåtanden av direktionen över arméns pensionskassa, arméförvaltningens civila departement och statskontoret fann sig bankoutskottet i avgivet utlåtande (nr 30) böra avstyrka bifall till den väckta motionen. Såsom skäl för sin ståndpunkt i ämnet anförde utskottet huvudsakligen, att det visserligen icke kunde förnekas, att musikunderofficerarna i jämförelse med övriga underofficerare intoge en mindre gynnsam ställning i löne- och pensionshänseende, men att förslaget om rätt för musiksergeanter att förvärva pensionsrätt beräknad efter fanjunkares lön dock måste ur principiella synpunkter väcka starka betänkligheter. För befattningshavare i allmänhet inom statsförvaltningens olika grenar gällde nämligen, att pension tillmättes i förhållande till lönen inom den lönegrad, till vilken vederbörande befattning vore hänförd. Denna princip borde enligt utskottets mening alltjämt upprätthållas. Att befattningshavarna i fråga enligt motionärens förslag skulle hava att för den större pensionen erlægga förhöjd pensionsavgift syntes icke utgöra tillräcklig grund för ett frångående av berörda princip, då ju tjänstepension, i motsats till familjepension, till väsentlig del bestredes av statsmedel. Frågan om en förbättring av musikunderofficerarnas pensionsförhållanden syntes därför böra behandlas i sam-

Utskottet.

band med en eventuell ändring av bemälda befattningshavares ställning i lönehänseende, vilket sistnämnda spörsmål emellertid ägde nära samband med frågan om den ställning i försvarsorganisationen, som vid en blivande revision av denna organisation kunde komma att givas åt armémusiken.

I nu föreliggande motion har framhållits, att genom den år 1925 beslutade organisationen av försvarsväsendet förbättrade befordringsförhållanden inträtt för musikunderofficerarna samt att till följd härav de musikunderofficerare, som icke uppnådde pensionsåldern före genomförandet av den nya härordningen, komme att erhålla en gynnsammare ställning i pensions-hänseende. Det syntes emellertid motionären vara billigt, att en förbättring av pensionsförmånerna bereddes även för de musikunderofficerare, som redan nödgats avgå ur tjänst och därvid varit berättigade endast till sergeants pension.

Även om utskottet i viss mån behjärtar syftet med den väckta motionen, har utskottet likväl av principiella skäl icke ansett sig kunna biträda motionärens förslag. Utskottet vill ock erinra, att — efter det frågan om musikunderofficerarnas pensionsförmåner vid 1923 års riksdag var föremål för behandling — en allmän reglering av pensioner utav äldre typ genomförts enligt beslut av 1925 års riksdag. Denna pensionsreglering, som jämväl tillgodokommit de militära beställningshavare, vilka ej erhållit pensionsförbättring enligt de av 1922 års riksdag antagna grunderna, innebär i princip, att å oreglerade pensionsbelopp utgår pensionsförhöjning med hälften av skillnaden mellan å ena sidan den författningsenligt utgående oreglerade pensionen och, å andra sidan, det belopp, som utgör eller beräknas motsvara nyreglerad pension för befattningshavare i samma tjänsteställning. Att statsmakterna nu skulle, utöver den allmänna pensionsförhöjning som sålunda utgår, för en viss grupp av f. d. befattningshavare retroaktivt bevilja särskild pensionsförhöjning har utskottet ansett sig icke kunna förorda.

Under nu angivna förhållanden har utskottet funnit sig böra avstyrka bifall till den väckta motionen.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion II:64 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 22 februari 1927.

På bankoutskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *C. E. Srensson, Gustafsson* i Stensholm, *Pettersson* i Olovs-
torp, *Lindley, Enhörning, Dalberg, Johansson* i Friggeråker och *Lindgren*;
från andra kammaren: herrar *Borggren, Winkler, Lovén, Olsson* i Berg, *Wikström, Kloo,*
Ryberg och *Höglund*.
